

HIDROINŠTITUT
Inštitut za hidravlične raziskave

INŠTITUT ZA HIDRAVLICNE RAZISKAVE

Povzetek SAMOEVALVACIJSKEGA POROČILA

po 31. členu Zakona o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti (ZZrID)

Poročilo pripravili:

Direktorica, raziskovalni oddelek, finance in računovodstvo, tajništvo in projektna pisarna

Ljubljana, maj 2026

Podatki prejemnika stabilnega financiranja

Naziv: Inštitut za hidravlične raziskave

Skrajšano ime: Hidroinštitut

Evidenčna št. RO: 1500

Spletna stran: <https://www.hidroinstitut.si/>

POVZETEK

Hidroinštitut je po ustroju majhna raziskovalna organizacija, katere vrednost sloni predvsem na njenih zaposlenih. Njeno delovanje temelji na izvajanju raziskovalnih projektov. V evalvacijskem obdobju je inštitut s postopno širitvijo svojih strokovnih področij in s povečanjem števila raziskovalcev z doktoratom okrepil svoje znanstvene zmogljivosti. Zaradi omejenega trga dela z majhnim bazenom ustreznih strokovnjakov je zaposlovanje primernih kadrov zelo zahtevna naloga, zato se je inštitut poleg vzpodbujanja lastnih raziskovalcev k doktorskemu študiju usmeril tudi v iskanje kadrov na sorodnih strokovnih področjih. Kadrovanje oblikuje direktorica s podporo tajništva inštituta, s poudarkom na sodelovanju, mentorstvu in prenosu znanja s strani izkušenih raziskovalcev.

Za krepitev raziskovalne skupine sredstva niso zagotovljena v okviru stabilnega financiranja, temveč se pridobivajo predvsem iz naslova projektov, financiranih iz javnih sredstev in s trga. V za zaposlovanje novih kadrov težavnih pogojih je inštitut uspel zagotoviti nekaj raziskovalcev na začetku njihove raziskovalne kariere, s čimer tudi v majhni skupini zagotavlja uravnotežen preplet kadrov na različnih kariernih stopnjah. Inštitut ni vključen v sistem mladih raziskovalcev, zato ni del sistemsko urejenega doktorskega študija. Raziskovalci na začetku kariere so vseeno vpeti v delo na raziskovalnih projektih, soavtorstva in aktivnosti za strokovno rast s poudarkom na zaposlitvi za nedoločen čas in prenosu znanja znotraj raziskovalne skupine.

Usmerjenost inštituta v aplikativno, razvojno in svetovalno dejavnost se odraža v skromnem nivoju znanstvene odličnosti. Število znanstvenih objav je majhno, formalni notranji sistem znanstvenih evalvacij pa še ni vzpostavljen. Zaradi tega se raziskovalna dejavnost na inštitutu, bolj kot skozi objave in bibliometrične kazalce, ocenjuje skozi raziskovalno delo. Zato inštitut pripravlja ustrezne notranje akte in načrtuje finančno stimuliranje znanstvenega dela, s čimer želi povečati število znanstvenih objav in okrepiti prisotnost inštituta v mednarodnem znanstvenem prostoru. Dosedanji ustroj ne vzpodbuja tekmovalnosti znotraj raziskovalne skupine, temveč krepí notranje vezi in kolegialne odnose med raziskovalci.

Raziskovalna infrastruktura v veliki večini izvira še iz zgodnejšega obdobja delovanja inštituta in je razmeroma skromna, vendar funkcionalna in dobro vzdrževana. Bolj kot tehnološka sodobnost je zanjo značilna trajnost, robustnost in zanesljivo delovanje. Posodabljanje poteka v skladu s potrebami raziskovalnih projektov. Z namenom sistemskega posodabljanja raziskovalne infrastrukture je bil pred kratkim izdelan katalog obstoječe raziskovalne opreme in načrtovanih oz. želenih posodobitev v luči podpore načrtovanim prijavam za EU projekte. Oprema je za zunanje uporabnike težje dostopna, ker gre večinoma za specifično opremo, preko sodelovanja z drugimi akademskimi partnerji pa je vključena v širši krog uporabnikov in predstavlja del nacionalnih raziskovalnih zmogljivosti.

Inštitut se ponaša z dobrim delom in uspehi na področju sodelovanja in prenosa znanja. Aktivno je vpet v nacionalna in mednarodna omrežja, vključno s sodelovanjem z univerzami, strokovnimi združenji, COST akcijami ter vse večjo vključenostjo v prijave projektov Horizon Europe. Prenos znanja poteka predvsem skozi aplikativne projekte z javnimi naročniki in industrijo, kjer se rezultati neposredno uporabljajo v praksi. Formalni mehanizmi prenosa tehnologij so omejeni, saj je družbeni učinek v veliki meri že integriran v projektno delo.

Financiranje inštituta je zelo razpršeno, vendar izrazito prevladuje tržno financiranje, ki predstavlja večino prihodkov. Javna raziskovalna sredstva, vključno s stabilnim financiranjem ARIS, predstavljajo relativno majhen delež, kar omejuje zmožnost inštituta za dolgoročni strateški razvoj znanstvene dejavnosti. Razgibana struktura prihodkov sicer do neke mere zagotavlja odpornost, vendar hkrati omejuje usmerjenost v znanstveno zahtevnejša raziskovalna področja in institucionalno stabilnost.

Na področju zagotavljanja kakovosti raziskovalnih rezultatov inštitut še nima vzpostavljenega formalnega sistema kakovosti. Kakovost raziskovalnega dela se zagotavlja preko razporejanja nalog na podlagi izkušenosti raziskovalcev, ob izvajanju mentorstva in neformalnega nadzora raziskovalnega dela. Samoevalvacijski procesi so še v fazi vzpostavljanja. Podobno je tudi na področju formalnih mehanizmov za zagotavljanje etike in raziskovalne integritete, čeprav so etični standardi trdno vgrajeni v dnevno prakso in doslej še ni bilo zabeleženih primerov neetičnega ravnanja.

Na področju odprte znanosti je inštitut v zadnjih letih dosegel pomemben napredek, predvsem s sodelovanjem v projektu SPOZNAJ. Uvedene so bile nove politike, delovna mesta podatkovnih skrbnikov ter sistemi za upravljanje raziskovalnih podatkov in odprtega dostopa. Te spremembe so še v teku, vendar predstavljajo pomemben korak k usklajevanju z evropskimi in nacionalnimi usmeritvami.

Inštitut je zavezan k zagotavljanju enakih možnosti in ima sprejet Akcijski načrt za uveljavljanje enakosti spolov na Hidroinštitutu. Uvedeni so fleksibilni delovni pogoji in vključenost v vodstvene strukture, medtem ko so inštrumenti nadzora in zbiranja podatkov na tem področju še v razvoju. Zastopanost predstavnic ženskega spola je med raziskovalci manjša, medtem ko so dobro zastopane na vodstvenih položajih, kar kaže na načelno in nediskriminatorno usmerjeno kadrovanje.

Na splošno Hidroinštitut deluje kot majhna, aplikativno usmerjena raziskovalna organizacija, kjer prevladujejo sodelovanje, projektno delo in praktični učinki pred formaliziranimi upravljavskimi raziskovalnimi mehanizmi. Čeprav so številni institucionalni mehanizmi (ocenjevanje uspešnosti, etika, zagotavljanje kakovosti, sistemsko doktorsko usposabljanje) še v razvoju, inštitut izkazuje operativno stabilnost, naraščajočo mednarodno vključenost ter jasno usmeritev k nadaljnji profesionalizaciji raziskovalnega okolja v skladu z evropskimi standardi.